

[Breckmann]

ke på det hidtil fastholdte standpunkt, at Færøernes forhold til den danske stat skal afklares på den måde, at vi selv og ikke længere Danmark fuldt og helt betaler alle de anliggender, der måtte blive overtaget. Man bør ikke fra dansk side tillade kosmetiske overtager, hvor landsstyrets partier praler af større administrativt ansvar, mens betalingen for drift af vedkommende sagsområde vedblivende sker her i København.

Hvis regeringen virkelig vil Færøerne det vel – og det ved jeg at den vil, og det må jeg også påpege at jeg har fået flere beviser for – så bør I gøre alle forhandlinger om overtager under Færøernes hjemmestyre betinget af en fuldstændig omlægning af refusionsordningen til et bloktilskud. Dette skal være min inderlige henstilling både til fagministrene og til statsministeren i denne omgang.

Ellefsen (V):

Hr. Breckmann har lige givet folketinget en redegørelse, der går ud på, at den økonomiske udvikling på Færøerne i de sidste 9 måneder er stærkt forværret, efter at socialdemokraterne har overtaget ledelsen, og samtidig, eller i hvert fald i samme tale, kræver hr. Breckmann, at den danske andel i fællesudgifterne på Færøerne bør begrænses med alle politiske midler. Det sidste kan jeg ikke være helt enig i, især ud fra den forværrede økonomiske udvikling.

Grunden til, at jeg har bedt om ordet, er dels, at jeg gerne vil meddele, at jeg støtter det af regeringen fremsatte forslag til finanslov for 1986 med de nu foretagne ændringer, dels at jeg gerne vil fremsætte nogle ganske få bemærkninger.

Det foreliggende forslag til finanslov er præget af den tilbageholdende politik, som den siddende regering har med hensyn til offentlige udgifter, og i princippet er jeg meget enig i denne politik.

Som bekendt er der i den danske finanslov en række poster, som har stor betydning for det færøske samfund, idet en betydelig del af de samlede udgifter til de såkaldte fællesanliggender er indeholdt heri. Efter min opfattelse burde det være sådan, at der inden for disse fællesanliggender gjaldt nogenlunde de samme regler for færinger på Færøerne som for danskere i Danmark, og det gør der ikke. Vi har været bagud på disse områder

og er det stadig, selv om afstanden i visse tilfælde er formindsket.

Der er f.eks. stor forskel på visse uddannelsesområder. Lad mig nævne maskinmesteruddannelsen som eksempel. Her er der himmelvid forskel på de vilkår, som denne uddannelse virker under på Færøerne, og de tilsvarende forhold i Danmark, og her drejer det sig endda om en meget vigtig uddannelse, livsnødvendig for vores hovederhverv.

Der er også betydelig forskel mellem Færøerne og Danmark inden for det sociale område. Jeg kan nævne spørgsmålet om ægtefællepensionen. Den ligger på et væsentligt lavere niveau på Færøerne end i Danmark, og et andet eksempel er invalidepensionen. Jeg kunne fortsætte med spørgsmålet om de evnesvages forhold. På Færøerne har vi én enkelt institution, som er 100 pct. belagt hele tiden, og samtidig ved vi, at der er et betydeligt antal potentielle patienter, som der helt enkelt ikke er plads til på den pågældende institution.

Der har på de nævnte og på visse andre områder været tale om undladelser, ja, forsømmelser fra dansk side og om stor, måske for stor, tålmodighed fra færøsk side. Jeg finder det forkert, at der skal være så store forskelle mellem Færøerne og Danmark, når det drejer sig om de områder, der er fælles anliggender, og jeg vil derfor kraftigt henstille til den danske regering sammen med det færøske landsstyre at arbejde for at formindskede og helst eliminere disse forskelle. Dette bør gøres, og det kan gøres, samtidig med at man som sådan fører en fortsat tilbageholdende politik på disse samme områder.

Poulsgaard (FP):

Jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører kom med en mærkværdig udtalelse. Hr. Svend Auken sagde – jeg har skrevet det ned: jeg mener ikke, at man kan forlange, at regeringen altid skal sige hele sandheden til befolkningen. Nej, det tør svagt antydes, at det har man også levet op til. Man har ikke sagt sandheden. For sandheden er jo, at selv om socialdemokratiet står her og skælder ud på regeringen, så er det socialdemokratiet, der har det største ansvar for den ulyksalige tilstand, vore finanser befinder sig i. Derfor kan jeg godt forstå, at man ikke vil, at man skal sige sandheden.